

Forældreløs

af Keld Hansen

For kun ti år siden tog jeg disse billeder af drengen der siddende i fantasiens kajak øvede sig i harpunkast. Hver dag, når vejret var godt og han ellers havde tid, tog han harpunen, et kasteskaft med to søm, som holdt kastebrædtet, og anbragte sig med strakte ben på klippen. Fangstdyret, en papkasse, traf han med stor sikkerhed og voldsom kraft i næsten hvert kast. Med bygdens andre børn legede han meget sjældent.

En søndag blev jeg inviteret til middag i det hus, hvor han boede. Der var dækket op til os voksne og husets øvrige børn, men den dengang 10-årige dreng blev stående ude i køkkenet. Først serverede han kogt havkat og derefter sælkød for os alle, og gennem dørsprækken til det lille køkken kunne jeg se, hvordan han slikkede og gnavede det sidste af benene på tallerkenerne, da han havde båret ud. De andre børn løb straks efter måltidet ud for at lege, men husets ældste datter fik dog lige i forbifarten tid til at minde plejesønnen om, at han skulle huske at hente is ved stranden til drikkevand, når han havde vasket op.

Han klarede alle sine pligter med et lille smil, og værtsparret fortalte, at de havde taget ham i pleje, fordi han tidligere boede hos en familie, hvor han ikke havde det så godt.

Han var forældreløs og det var i 1969. Da jeg gik hjem, sad han igen for sig selv på klippen og øvede sig i harpunkast.

